

Nebyl jsem ten pravý

Jakub Smolík

Zadní okno tramvaje,
smáčí kapky deště,
konečná se vzdaluje,
a ty tam sama stojíš ještě.
Neodcházíš, nemáváš,
tak na co ještě čekáš,
konec už je rozhodnuto,
tak to prosím tě dneska nekaž,
pláčem, který tramvaj neza staví,
pláčem, prostě nebyl jsem ten pravý,
pláčem, teď ho dlouho budu slýchat,
pláčem, který do všeho se míchá.

Nestihla jsi říct mi všechno,
co jsi asi chtěla.
Řekneš mi to někdy příště,
hlavně zůstaň, zůstaň dneska celá,
i kdyby si nejkřutěji,
poražena byla,
nesluší se, aby si se
s první láskou rozloučila
pláčem, který tramvaj neza staví,
pláčem, prostě nebyl jsem ten pravý,
pláčem, teď ho dlouho budu slýchat,
pláčem, který do všeho semíchá.